

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 7 sierpnia 2006 r.

(Sprawa C-342/06 P)

(2006/C 249/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: La Poste (przedstawiciel: adwokat H. Lehman)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska, Chronospost SA, Union française de l'express (Ufex), DHL International SA, Federal express international (France) SNC, CRIE SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r., w którym stwierdził on nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. dotyczącej pomocy, którą Francja przyznała SFMI-Chronopost⁽¹⁾, w zakresie, w jakim uznała ona, że ani pomoc logistyczna i handlowa udzielona przez La Poste swojej spółce zależnej, to jest SFMI-Chronopost, ani przeniesienie klientów usługi Postadex, nie stanowiły pomocy państwa przyznanej na rzecz SFMI-Chronopost
- obciążenie l'Union française de l'express i spółek DHL International, Federal express international i CRIE kosztami La Poste poniesionymi w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przytacza trzy zarzuty na poparcie swojego dowołania.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie przez Sąd art. 6 UE i art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ponieważ ten sąd nie dawał wszystkich gwarancji wymaganych dla zapewnienia bezstronności, gdyż sędzia pełniący funkcje sędziego sprawozdawcy zaskarżonego wyroku z dnia 7 czerwca 2006 r. był także przewodniczącym składu sędziowskiego, który wydał wyrok uchylony przez Trybunał z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie T-613/97 Ufex i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-4055.

W drugim zarzucie, który składa się z dwóch części, skarżąca podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo i dopuścił się uchybień proceduralnych. Z jednej strony Sąd nie orzekł, iż zarzuty, które nie znajdowały się w pierwotnej skardze skarżą-

cych, były niedopuszczalne i zbadał je naruszając art. 48 ust. 2 regulaminu Sądu. Z drugiej strony ten sąd naruszył prawo, gdyż niesłusznie uznał, że przeniesienie na spółkę zależną działalności gospodarczej z natury stanowi pomoc państwa. Sąd w szczególności naruszył to pojęcie pomocy państwa nie uwzględniając szczególnej sytuacji przeniesienia na spółkę zależną działalności gospodarczej prowadzonej wcześniej przez państwo i nie określając skutków, jakie na rynku miał zbadany środek.

W trzecim zarzucie skarżąca zarzuca wreszcie Sądowi, że nałożył na Komisję nadmierny obowiązek uzasadnienia, naruszając zarówno art. 88 WE, który przyznaje Komisji szeroki zakres swobodnego uznania w zakresie złożonych ocen gospodarczych, jak i art. 253 WE, który nie wymaga, aby uzasadnienie decyzji oddalającej skargę do Komisji było tak dokładne jak raport z ekspertyzy księgowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, str. 37

Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-348/06 P)

(2006/C 249/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Martin, F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Marie-Claude Girardot

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02;
- zasądzenie od Komisji kwoty 23.917,4 EUR na rzecz M.-C. Girardot;
- orzeczenie, iż każda ze stron zostaje obciążona własnymi kosztami poniesionymi zarówno w postępowaniu odwoławczym jak i przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.